

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

147. Paradisus patens est omnibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

possit. Nive erat trium dierum. Memphis erat ambitus centū, & quinquaginta stadiorum, de qua Ethruscus ille:

Mille ciuitatianne in se contiene, &c.

In his civis ipse peregrinatur, præ rerum varietate, atque copia. Id planè contingit in civitate Dei. *Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo?* Ex Græco. Chryl. *Domine, quis peregrinabitur in tabernaculo tuo? Quid hoc, habitabit, & peregrinabitur? Ita planè, adeo semper nova, jucundaque videt Beatus, ut ex nova divinorum effectuum cognitione, & ex accidentali beatitudine, quæ per novas revelationes contingit, veluti peregrinetur.*

Objectum illud beatificum est infinitum, & idèò comprehendi nequit. Inquit D. Joann. Deum majorem esse corde nostro. Quid sibi vult? Hoc certè, cogita quicquid vis, quod perfectionem habet: *Deus est major corde nostro.* Imaginare magnitudinem, pulchritudinem, potentiam: Deus est major corde nostro. Estne forsitan Deus splendidior, quàm mille Soles? Est major corde nostro, quàm miliones: adhuc major corde nostro, &c.

O quàm meritò Anselm. Quid ergo per multa vagaris, homuncio, cum omnia habeas in Deo? Quæris pulchritudinem? pulcherrimus est Deus, quin ipsa pulchritudo. Quæris bonitatem? Deus est summè bonus, quò melior excogitari non poreft, &c.

Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo, satiabor, cum apparuerit gloria tua. D. Hieron. ad Hebræicum: *Ego autem in iustitia videbo faciem tuam.* Chald. *Ego autem in veritate videbo iucunditatem faciei tuæ. Satiabor in tempore, quo erigatur vero à gloria similitudinis tuæ.*

Bernard. ad illa verba: *Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.* Talis est, inquit, quem nos sequimur, cui adhæremus, totus desiderabilis, in quem non solum populi, sed & ipsi quoque Angeli desiderant prospicere. Quid vobis suavius apponemus? nimirum hæ sunt deliciae Angelorum. *Gustate proinde, & videte, quoniam suavis est Dominus.* Et huic suavitati, huic sapo-

Speranza Scriptura selecta.

ri, huic sapientiæ, quæ trahitur de occultis, omne, quod desideratur, non valet comparari. Quid enim miraris in Sole splendorem, in flore pulchritudinem, in pane saporem, in terra fecunditatem? A Deo hæc universa donata sunt, nec dubium, quin multò amplius reservavit sibi, quam dederit creaturis.

Paradisus patens est omnibus.

PUNCTUM CXLVII.

Habentes Pontificem magnum, qui penetravit caelos, teneamus spei nostræ confessionem. Post primi parentis peccatum adeò cælum conclusum fuit, ut nemini, vel sanctissimo, antequàm Christus in cælum ascenderet, apertum fuerit.

Collocavit Dominus (in hujus rei figuram) ante Paradisum voluptatis Cherubim, & flammæum gladium, atque voratilem ad custodiendam viam ligni vitæ. Nunc autem, ait Cyrillus, avertit Christus gladium, qui nos inde arcebat, ac liber ingressus factus est.

Attollite portas, Principes vestras, & elevamini porta aternales, & introibit Rex gloriae. Cur non ajunt, aperite portas, sed, attollite, omninò scilicet ex cardinibus? Chrysofom. quia videntes Angeli, quòd cæli jam nunquàm erant claudendi, sed omnes iusti, & peccatores (scilicet pœniterentes) pariter ascensuri erant in cælum, quia non erant necessariæ portæ cæli, cælo postea nunquàm claudendo, idèò non dicunt, aperite portas, quæ jam in Baptismo Christi fuerant apertæ, sed attollite.

Portæ cæli nunc omnibus patent. D. Joan. describit cælestem illam Jerusalem tam illustrem, tam pulchram, tam locupletem, sed quod mirum est, nemini interclusam, quin omnibus vndeque patentem. *Ab Oriente portæ tres, ab Aquilone portæ tres, ab Austro portæ tres, ab Occasu portæ tres; undique portæ.* Sed nunquid clausæ? Nequaquam: *Et portæ*

M m m ejus

Et velut peregrinatur. Psal. 16. Græc.

1. Joan. 3.

D. Anselm.

Psal. 16.

D. Hier. Chald.

Psal. 41. Bern. ser. i. in festo omnium Sanct.

Hebr. 4.

Gen. 3.

Cyrril. l. 17. de orat. 1. spir.

Psal. 23.

Calorum portæ cur attolli potius, quàm aperiri jussæ.

Chryl. hom. 4. in Matt.

D. Apoc. 21.

Omnibus patent.

ejus non claudentur per noctem, nox enim non erit illic.

*Apoc. 3.
Zac. 2.
Calorum urbs
pulchra, sed
non fortis?
Apoc. 21.*

Cuique nunc dictum est: Ecce dedi coram te ostium apertum, &c. Et absque muro habitabitur Ierusalem. Quamobrem rectè dixit quidam, pulchra est Ierusalem, sed non fortis. Libet videre?

Vidi civitatem sanctam Ierusalem, novam, descendentem de celo. Civitatem appellat, non arcem. Præterea non dicit positam in aliquo inaccessibili monte, sed descendisse de celo, ac in terram venisse. Dicitur etiam in quadrio posita. Architecti autem jubent civitatem in quadrio non fieri, ne de facili capiatur. Tandem in portis sunt nomina duodecim Tribuum filiorum Israël, quo quisque intelligat, se illic, quoad Deum, hoc est, voluntatem eius, quam vocant antecedentem, & signi, conscriptum esse, idèoque ingredi posse, modò propriis sceleribus nomen non deleat, & tot parentes januas suis ipse manibus non claudat.

Ezech. 41.

Huc facit, quòd vidit Ezechiel Sancta Sanctorum circumcirca habuisse latera, hoc est, sedilia, ut interpretatur Hugo Carenfis. Cæterum ad quid sibi sedilia, cum nulli præterquam summo Sacerdoti ingredi liceret? Sed post Christi ascensionem nemini interclusus est aditus, quisque salvari potest, & ex sedilibus illis sibi unum potest assumere.

Job. 36.

Hinc Job: In manibus suis abscondit lucem, & præcepit ei, ut rursus adveniat, annunciet de ea amico suo, quòd possessio ejus sit. & quòd ad eam possit ascendere. Hinc propheticè Micheas: Ascendet pandens iter ante eos; vel transfert Hieron. Qui adivit ante eos; supra ab his metaphora, qui in montibus nive oblectis iter aperiunt: ita Christus iter cali, frigidissima peccatorum nostrorum nive coopertum, ac montis cælestis aditum oclusum aperuit, & complanavit, ut modò sint euique Prævia in directa, & aspera in vias planas.

Luc. 3.

Annon multas aperuit vias, cum in monte quasi iter pandens Apostolis, ac dividens ante eos, dixit: Beati pauperes spiritu, &c. Beati mites, &c. ubi octo quasi directas vias aperuit?

Matth. 5.

Vetus Hebræorum traditio est, mare

A tunc filiis Israël duodecim præbuisse vias, juxta illud Psalmographi: Qui divisit mare rubrum in divisiones. Sic Origenes, & novissimè Genebrardus. Voluit nimirum Deus, ut unaquæque Tribus sine ullo impedimento liberè pertransiret, ut tantò facilius, ac citius terram promissam ingrederetur.

Via ad cælum facilissima, quin multæ via. Via ejus, via pulchra, ut quisque salvari possit. Hinc David: Docebo iniquos vias tuas; non viam in numero unitatis, sed vias in numero multitudinis. Hinc ab omnibus lateribus portæ, ut cujusque status homines intrare possint. Hinc uxoro Jacob cum filiis, & familia scala dimittitur cum Angelis ascendentibus, & descendentibus: Hinc carrucæ, & lecticæ. Quid ultra? Inclinauit calos, & descendit. Cælum nunc Olim cælum tam altum, ut vix ullus posset ascendere, nunc aded inclinatum est, ut quisque illud digito tangat. Ut animam suscipiat Deus, cælum inclinat, ut latronem susciperet usque ad limbum cælum inclinavit: Hodie mecum eris in Paradiso. O quàm verum illud: Protexi te, ut plantes calos in terra! Hinc milites audiunt præcepta vitæ, quia & ipsi, si contenti sint propriis stipendiis, salvantur. Hinc meretrices, &c.

B Absque muro habitabitur Ierusalem, præ multitudine hominum, & jumentorum. Quid? jumenta salvantur? Quidni? Homines, & jumenta salvabis, Domine. Mysticè, justos, & peccatores salvabis, Domine.

*Luc. 13.
Isa. 51. juxta
al.
Zac. 2.
Psal. 33.*

Pro æterno præmio laborandum,
& aliquid perferendum.

PUNCTUM CXLVIII.

Sed quid est, quòd nunc dicimus, cælum patere, cum supra dixerimus, fere clausum esse, ed quòd pauci salventur? Hinc patet hominum incuria, ac socordia, dum cælestem hanc gloriam exiguo labore comparandam turpiter amittunt.

Noms